

นายสำเร็จ แดงแวน้อย อายุ 80 ปี

Mr. Samreung Dangnawnoi Age 80

งานหัตถกรรม
แกะสลักไม้

The Master Artisans of Thailand : Wood Crafting

งานแกะสลักไม้ นับเป็นงานหัตถศิลป์ที่ต้องใช้ทักษะเชิงช่างขั้นสูงในการสลักหรือฉลัก หรือจำหลัก ซึ่งเป็นภาษาช่างที่ใช้เรียกกระบวนการที่ใช้เครื่องมือสร้างลวดลายลงบนเนื้อไม้ โดยช่างแกะสลักจะต้องเรียนรู้ลวดลายต่าง ๆ และต้องอาศัยทักษะฝีมือ ความชำนาญของช่างในการลงมือสลักเนื้อไม้ให้มีลวดลายงดงามตามความต้องการงานแกะสลักไม้จึงเป็นภูมิปัญญาที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ สืบทอดต่อกันมา หลายยุคหลายสมัย ตั้งแต่ยุคสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา และรัตนโกสินทร์ ดังผลงานที่ปรากฏในสถาปัตยกรรมวัดวาอารามต่าง ๆ อาทิ หน้าบัน บานประตูโบสถ์ วิหาร ช่อฟ้า ใบระกา คันทวย ตลอดจนเครื่องมือใช้ไม้สอย เครื่องราชูปโภค เครื่องประกอบราชพิธีต่าง ๆ ซึ่งผลงานแต่ละชิ้น สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของชาติไทยที่ได้ถ่ายทอดผ่านศิลปะประจำชาติ สืบต่อกันมาหลายร้อยปี

Wood carving is a handicraft that employs a high engraving skill. Tools are employed to create patterns on a wood. A carver must learn about patterns and be skilled at engraving a desirable decorative pattern on a wood. Therefore, wood carving is a knowledge that has been existing since the ancient time and continued through many periods, ranging from Sukhothai Period, Ayutthaya Period and Rattanakosin Period. It is featured in architectural decoration, including a temple, such as a pediment, door panels at an ordination hall, a Buddha image hall, a gable, toothlike ridges on the sloping edges of a gable, a corbel altogether to appliances, royal articles of use and accessories in a royal rite. Each work reflects identity of Thailand that has been passed on for hundred years.

การอนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญา

นายสำเร็จ แดงแนวน้อย เป็นผู้มีความรักในการแกะสลักไม้มาตั้งแต่ วัยเด็ก เริ่มฝึกฝนทักษะด้านช่างศิลป์ หลากหลายสาขาเมื่ออายุได้ 20 ปี ได้ เรียนรู้กับ อาจารย์ภักดี กินเจ ที่สอน ให้หัดเขียนลายกระจัด ลายกนกสามตัว ลายลูกฟักกำมปู ลายประจำยาม โดย เริ่มหัดให้เขียนบนกระดานชนวนด้วย ดินสอหิน เมื่อเขียนลายได้แล้วจึงให้ เริ่มฝึกแกะสลักไม้ลายลูกฟักกำมปู ลายประจำยาม ต่อมาได้ฝึกฝนเรียน รู้การแกะสลักไม้ประเภทลายบัวจาก อาจารย์สว่าง วรรณรัตน์ และศิษย์รุ่น พี่อีกหลายท่าน และได้ร่วมทำงาน แกะสลักรางระนาดเอก รางระนาดทุ้ม รางระนาดเหล็ก ซึ่งเป็นเครื่องดนตรี ไทยให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จนเมื่อ อาจารย์ภักดีเสียชีวิตลง นายสำเร็จ ได้มา ทำงานแกะสลักไม้ที่บ้าน อาจารย์สว่าง โดยงานแกะสลักส่วนใหญ่ ที่ทำในช่วงนั้นเป็นงานที่ทางวัดต่าง ๆ ส่งมาให้ทำ เช่น งานแกะสลักบานประตู หน้าต่างโบสถ์ วัดดอกไม้ เขตยานนาวา วัดสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และวัดไทยใน สหรัฐอเมริกา งานแกะสลักโต๊ะหมู่ ลวดลายตัวเฟื่องแบบจีน ชาลูกฟัก ลักษณะโต๊ะหลวง (ปัจจุบันรูปแบบ ลายโต๊ะหมู่ลักษณะนี้มีแพร่หลายไปทั่ว) และจากนั้นเป็นต้นมา นายสำเร็จ ก็ได้ รับงานแกะสลักไม้มาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งได้มีโอกาสจากกรมศิลปากร ให้ร่วมทำงานซ่อมบูรณะ ปฏิสังขรณ์ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์

ครบ 200 ปี ในการซ่อมพระมณฑป ส่วนหลังคา ซ่อฟ้า ใบระกา และ ชูมรังไก่อ่ กับกรมศิลปากร จนเมื่องานสำเร็จแล้ว นายสำเร็จจึงได้รับการ ติดต่อให้เข้าทำงานที่สำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร สร้างผลงาน แกะสลักไม้ด้วยเทคนิคช่างชั้นสูงทั้งงานสร้าง และงานบูรณะซ่อมแซม มีผลงานที่สร้างไว้ให้แผ่นดินมากมายจนถึงปัจจุบันนับเป็นเวลากว่า 62 ปี

ภูมิปัญญาที่สะท้อนทักษะเชิงช่าง

นายสำเริง แดงแนวน้อย หรือคนในวงการช่างแกะสลักไม้เรียกกันว่า ปู่จิว มีทักษะโดดเด่นในด้านการสร้างและซ่อมงานโบราณชิ้นสำคัญ ได้อย่างงดงาม ด้วยความรู้ ความชำนาญในการศึกษาลวดลายไทยดั้งเดิม ทั้งลายกระหนก ลายประจำยาม ลายลูกฟักก้ามปู ลายกระหนกใบเทศ ลายหน้ากระดาน ลายก้ามปู ลายรักร้อย ลายดอกพุดตาน และอื่น ๆ ลวดลายเหล่านี้ เป็นลวดลายที่นิยมใช้บนเครื่องราชูปโภค หรือเครื่องประกอบราชพิธี ตลอดจนเครื่องใช้ไม้สอยในอดีตของเจ้านาย ที่ต้องใช้ทักษะฝีมือแกะสลักด้วยความละเอียดประณีต อาทิ คันฉ่อง ตั่งขาลิงห์ โต๊ะหมู่บูชา เป็นต้น นายสำเริง ต้องใช้ความรู้และทักษะตั้งแต่ การดูทางของเนื้อไม้ การเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับลวดลายได้อย่างชำนาญ การเข้าใจในมิติของลายที่ต้องลงส่วให้มีความโค้งเว้า เพื่อให้เกิดความพลิ้วไหว อ่อนช้อย ที่สามารถสะท้อนได้ถึงความงามทางศิลปะ โดยเฉพาะการเก็บรายละเอียดของลวดลาย หากเป็นงานซ่อมสร้างงานโบราณก็จะรักษารูปแบบและลวดลายในอดีตไม่ให้ผิดเพี้ยนให้เหมือนกับของเดิม หากเป็นชิ้นงานที่สร้างขึ้นใหม่จะสร้างความอ่อนช้อยและวิจิตรบรรจงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น การทำขาลิงห์รูปแบบตัวสิงห์เหยียบลูกแก้วเม็ดมะยมที่ใช้กับตั่งและเตียง โดยเล็บของสิงห์ที่นายสำเริงแกะสลักนั้นจะมีลักษณะแหลมเรียว ดูอ่อนช้อย

อีกทั้งนายสำเร็จยังมีความชำนาญในการขึ้นหุ่นไม้แบบโบราณ โดยเฉพาะการขึ้นหุ่นโต๊ะหมู่บูชาชนิดต่าง ๆ โดยการเข้าเดือยไม้แบบโบราณทั้งหมด ซึ่งไม่มีการใช้ตะปูแม้แต่ตัวเดียว แม้ทุกวันนี้จะมีเครื่องมือ เครื่องมืออันทันสมัยมากมาย แต่งานที่แสดงถึงการใช้ทักษะฝีมือและ ภูมิปัญญาเชิงช่างสำหรับนายสำเร็จ ยังคงใช้อุปกรณ์ดั้งเดิม อย่างเลื่อยมือ กบมือในการเลื่อยไม้ ไสไม้มาโดยตลอด และยึดหลักการแกะสลาดลายตาม แบบชนบประเพณีนิยมของงานในสมัยอดีต

รถสองใส่เครื่องมือสำหรับไหว้ครู

เอกลักษณ์ผลงานที่โดดเด่น

ผลงานแกะสลักไม้ตามแบบโบราณของนายสำเริง หรือปู่จิว เป็นงานช่างแกะสลักไม้ที่ครบเครื่องโดยสามารถรังสรรค์ผลงานแกะสลักได้หลากหลายประเภท ทั้งงานช่างไม้สูง เช่น องค์กรประกอบสถาปัตยกรรม เครื่องยอดมหาปราสาท วัฒนาอาราม งานสลักไม้ประเภทเครื่องยานพาหนะ เช่น พระราชยาน บุษบกพระราชยาน (เรือพระที่นั่ง ราชรถ) ธรรมมาสน์ สิ่งเค็ด งานสลักไม้ประเภทเครื่องอุปโภค เช่น เครื่องเรือน เครื่องใช้ เตียง ตู้ ม้าหมู่ ม้าเครื่องแป้ง ตั้ง งานสลักไม้ประเภทภาพและลาย เช่น หน้าบัน คันทวย ซ่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ เป็นต้น

งานเครื่องเรือน เครื่องใช้ อาทิ โต๊ะหมู่ คันฉ่อง ตั้ง ตู้ ที่นายสำเริงสร้างสรรค์ได้อนุรักษ์ลวดลายไทยตามแบบฉบับโบราณ โดยเฉพาะการทำลักษณะขาเป็นแบบขาสิงห์ โดยเท้าสิงห์หันหน้าออกจากมุมแต่ละมุม เท้าสิงห์จะอำเล็บบ้าง 4 เขยียดบนลูกแก้ว ส่วนบนขาสิงห์สลักเป็นรูปหน้าสิงห์ มีกาบคิ้วซึ่งขมวดกลางและสะบัดปลายออก ดวงตาโปนโต จมูกงุ้มอยู่เหนือปาก เล็บที่อำเรียวแหลม แลดูสง่างามน่าเกรงขาม

ผลงานที่โดดเด่นเป็นที่ภาคภูมิใจและเป็นที่ยอมรับในทักษะฝีมือของนายสำเริง ที่แสดงออกอย่างประณีตงดงามที่สำคัญ ๆ ดังเช่น การที่ได้ร่วมเป็นคณะทำงานซ่อมบูรณปฏิสังขรณ์ราชรถ ราชยานฯ เพื่อใช้ในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ การบูรณะปฏิสังขรณ์ราชรถน้อย และในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี พุทธศักราช 2554

การซ่อมบูรณะเรือพระราชพิธี เพื่อใช้ในงานพระราชพิธีเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐิน เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 7 รอบ วันที่ 5 ธันวาคม ปี พ.ศ. 2554 การได้ร่วมแกะสลักกลดลายไม้เพื่อนำไปประกอบกับตัวเรือ เรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ รัชกาลที่ 9 แทนไม้ส่วนที่ชำรุด

งานซ่อมแซมศิลปะโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ในหมู่พระวิมานภายใต้โครงการอนุรักษ์ และพัฒนาพระราชวังบวรสถานมงคล (วังหน้า) พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร การได้ซ่อมบูรณะลายกระหนกประกอบเกริน กระจิงรวน ด้านหน้าและด้านหลังราชรถน้อย (ราชรถเชิญพระโกศพระศพ) ซึ่งชำรุดหักหาย เพื่อจัดแสดงในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร ในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้แกะสลักกระหนก นาคหน้าเกรินและท้ายเกริน งานบูรณะซ่อมแซมราชรถพระน้า

การซ่อมแซมลายแกะสลักในส่วนที่ชำรุด ราชรถเชิญพระโกศพระศพ เพื่อใช้ในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

การซ่อมบูรณะและจัดสร้างหนึ่งใหญ่ชุดพระนครไหว รัชกาลที่ 2 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร งานซ่อมบูรณะพระที่นั่งบุษบกมาลา (บุษบกเกริน) วังหน้ากรมพระราชวังบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท ในรัชกาลที่ 1 งานซ่อมบูรณะงานศิลปกรรมเครื่องประกอบพระราชพิธีในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 7 งานซ่อมบูรณะงานศิลปกรรม เครื่องประกอบพระราชพิธีในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี งานซ่อมบูรณะเครื่องประกอบพระราชพิธีในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี

ธรรมาสน์สวด ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก

การซ่อมบูรณะธรรมาสน์เทศน์ ธรรมาสน์สวด (เครื่องสังเค็ดศิลปะสมัยอยุธยา) วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก จัดสร้างคู่พระราชประวัติพระราชวงศ์ของกรมสารบัญฑทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุดจัดสร้างพระแท่นที่ประทับ (จำลอง) สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ของวัดราชบัลลังก์ประดิษฐาราม จังหวัดระยอง

และโดยเฉพาะความภาคภูมิใจในผลงานที่สุดในชีวิตคือ การได้มีส่วนร่วมซ่อมบูรณะงานศิลปกรรม เครื่องประกอบพระราชพิธี ในพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

ชาสิงห์

วิถีแห่งภูมิปัญญาในอดีต

งานแกะสลักไม้ตามแบบฉบับศิลปะของไทยนั้นเป็นภูมิปัญญาที่มีมาคู่กับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศาสนา ที่สืบทอดกันมาหลายร้อยปี โดยแบบแผนและลวดลายในแต่ละยุคสมัยนั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไปตามวิถีชีวิต ซึ่งสะท้อนผ่านงานศิลปะอันงดงาม ส่วนใหญ่เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ไว้คู่กับสถาปัตยกรรม พระราชวัง วัดวาอาราม มีหลักฐานปรากฏตั้งแต่สมัยสุโขทัยที่มีลักษณะลวดลายตามหน้าบัน ประตูปอสด์ หน้าต่าง องค์เทพพนมที่มีลักษณะที่อ่อนช้อยพลิ้วไหวกว่าในสมัยกรุงศรีอยุธยา สำหรับศิลปะการแกะสลักในยุคต้นรัตนโกสินทร์นั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับยุคกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย และยังคงรักษาแบบฉบับเอกลักษณ์ลวดลายเดิมของศิลปะอยุธยา เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม มณฑปพระพุทธบาทสระบุรี พระมหาปราสาทและพระราชมณเฑียร ที่สร้างขึ้นในรัชกาลที่ 1 ทั้งส่วนประกอบ

หน้าบันไม้จำหลักรูปเทพพนม คันทวย ซ่อฟ้า ใบระกา อันงดงาม วิจิตรบรรจง

นอกจากผลงานจำหลักไม้ตามสถาปัตยกรรมต่าง ๆ แล้ว ยังพบเห็นการสร้างงานหัตถศิลป์นี้กับเครื่องเรือน เครื่องใช้ อาทิ ตู้ โต๊ะ ม้านั่ง ตั่งไม้ คันทอง ซึ่งสะท้อนวิถีทางวัฒนธรรมในอดีต แทนหรือตั้งนิยมใช้ในอดีตมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยใช้ในราชสำนัก หรือเคหสถานของเจ้าขุนมูลนาย ใช้สำหรับนั่ง เป็นพื้นไม้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าไม่มีพนักพิง มีขาสูงประมาณ 1 คอก ขาเป็นรูปสิงห์ มีขาคู่ข้าง แต่ยุคหลังนิยมทำเป็นขาสิงห์มากกว่าขาคู่ ด้วยมักใช้กับพระมหากษัตริย์ เจ้านาย และพระสงฆ์ โดยมีเทคนิคลายจำหลักไม้แบบนูนต่ำ ซึ่งลวดลายในยุคต้นรัตนโกสินทร์มีลักษณะแบบอย่างที่สืบทอดมาจากสมัยอยุธยาเช่นกัน จนเมื่อสมัยรัชกาลที่ 3 ศิลปะแบบจีนเข้ามาอิทธิพล งานสลักไม้จึงนำลวดลายอย่างจีนมาผสมผสานเห็นได้ชัดเจน โดยมีขายาวขึ้น และมีลักษณะคู่ลวดลายที่ประดับตรงมุมฉากเหมือนลายหูช้าง ประกอบลายดอกพุดตานหรือดอกบัวเลื้อยไปตลอดแนวหน้ากระดานตามความยาวของตั่งจนถึงมุมขา และวงเป็นจับปั้งหรือประแจจีน พร้อมด้วยลวดลายดอกไม้บนส่วนหูช้างทั้งสองมุม จนมาถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ที่ศิลปะตะวันตกเข้ามาผสมผสาน ปัจจุบันการสร้างงานจำหลักไม้หรือแกะสลักไม้ตามแบบฉบับโบราณยังคงสืบทอดต่อกันมาผ่านช่างผู้สั่งสมภูมิปัญญาและทักษะฝีมือที่ ยังคงเก็บรักษารูปแบบงานในอดีตไว้ได้อย่างงดงาม

ออกแบบลวดลายเท่าขนาดจริง

นำลายมาวางทาบบนหน้าไม้

แกะเนื้อไม้

งานเมื่อแกะสลักเสร็จ

กรรมวิธีและขั้นตอนการทำ

ออกแบบหรือกำหนดรูปแบบและลวดลายโดยแบบงานแกะสลักต้องเป็นแบบขนาดเท่าจริง การถ่ายแบบลวดลายลงบนพื้นไม้ โดยนำมาตอกบนกระดาษแข็งทากาวติดแบบวางทาบบนหน้าไม้

โกลนหุ่นขึ้นรูป ซึ่งเป็นการตัดทอนเนื้อไม้ด้วยเครื่องมือช่างไม้บ้าง เครื่องมือช่างแกะสลักบ้าง แล้วแกะเนื้อไม้เอาส่วนที่ไม่ต้องการออกให้ไม้นั้นมีลักษณะรูปร่างที่ใกล้เคียงกับแบบเพื่อให้เกิดรูปทรงตามต้องการ มีความชัดเจนตามลำดับเพื่อจะนำไปแกะสลักลวดลายในขั้นต่อไป

การแกะสลักลวดลาย คือการใช้ส่วที่มีความคม มีขนาดและหน้าของส่วต่าง ๆ เช่น ส่วหน้าตรง หน้าโค้ง และค้อนไม้ เป็นเครื่องมือในการแกะสลัก เพื่อทำให้เกิดลวดลายซึ่งต้องใช้ค้อนไม้ในการตอก และใช้ส่วทำการขุด การปาดและการแกะสลักลวดลายให้ดังตามแบบที่กำหนดไว้

การขุดพื้น

การแกะสลักลวดลายมีขั้นตอนหลัก ดังนี้

การขุดพื้น คือการตอกสลักเดินเส้นโดยใช้สิ่วที่พอดีกับเส้นรอบนอกของตัวลายเพื่อเป็นการคัดโคมของลวดลายส่วนใหญ่ทั้งหมดก่อน โดยใช้ค้อนไม้ตอก ซึ่งเวลาตอกนั้นต้องควบคุมน้ำหนักไม่ให้มากเกินไป เพื่อคมสิ่วจะได้จมลึกลงเนื้อไม้ในระยะที่เท่ากัน จากนั้นใช้สิ่วหน้าตรงขุดพื้นที่ไม่ใช่ลวดลายออกให้หมดในชั้น แรกของการขุดพื้นต้องขุดตื้น ๆ ก่อน ถ้าพื้นที่ต้องการยังไม่ลึกพอจึงจะตอกซ้ำและขุดต่อไปเพื่อให้เกิดช่องไฟที่โปร่ง

การแกะยกชั้น คือการยกชั้นลวดลายออกจากกัน เป็นการจัดตัวลายที่ซ้อนชั้นกันเพื่อให้เห็นโคมลายที่ชัดเจน ซึ่งกระบวนการขั้นตอนนี้เกี่ยวเนื่องกันในเชิงของการผูกลาย เพื่อจัดลำดับความสูงต่ำของแต่ละชั้นให้มีระยะ 1-2-3 เนื่องจากลวดลายส่วนมากที่ถูกแกะเลือนหายไปกับขั้นตอนการขุดพื้น จึงต้องขีดเส้นกำหนดแบ่งลวดลายอีกครั้งด้วยดินสอก่อนแกะยกชั้น

การปาดหรือแกะแรลย คือ การตั้งสิ่วให้เอียงไปข้างหนึ่ง ฉากข้างหนึ่ง และปาดเนื้อไม้ออก จะเกิดความสูงต่ำไม่เสมอกันหรือมิติของตัวลาย เพื่อให้เกิดแสงเงาในตัวลายและมองเห็นได้ชัดเจนตามรูปแบบที่ต้องการ โดยเขียนรายละเอียดของลวดลายลงบนเนื้อไม้ก่อนที่จะทำการปาดหรือแกะแรลย

การส่งต่อภูมิปัญญา เพื่ออนุรักษ์ สืบสาน

แม้นายสำเร็จ จะเกษียณอายุราชการแล้ว แต่ยังทุ่มเทให้การช่วยปฏิบัติงาน และชี้แนะให้คำแนะนำแก่ช่างแกะสลักรุ่นใหม่ของสำนักช่างสิบหมู่ ในการซ่อมสร้างงานศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง โดยคิดว่าวัยมิได้เป็นปัญหาและอุปสรรคแต่อย่างใด ช่วยงานอย่างมิเคยย่อท้อ ปรารถนาแต่เพียงว่าอยากใช้ความรู้ความสามารถทุกด้านที่มีอยู่ในตัวถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ให้กับการทำงาน รวมทั้งให้คำปรึกษาในการสร้างสรรค์ผลงาน และซ่อมอนุรักษ์งานศิลปกรรมไทยเครื่องไม้จำหลัก ในกลุ่มงานช่างแกะสลัก และช่างไม้ประณีต สำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร ตลอดจนอุทิศตนเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ด้านงานช่างสิบหมู่ สาขาช่างแกะสลัก ให้บุคคลทั่วไปที่สนใจด้านงานช่างไทยโบราณ และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในงานการแกะสลักไม้อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี รวมทั้งได้สนับสนุนในการพัฒนางานจัดเก็บองค์ความรู้ งานช่างไทย ด้านช่างแกะสลัก เครื่องประกอบสถาปัตยกรรมไทย บุขบก ธรรมาสน์ และการจัดสร้างโต๊ะหมู่บูชากระฉกลายยา เพื่อการสืบทอด อนุรักษ์งานช่างไทยโบราณ พื้นฟูและเผยแพร่แก่สาธารณชน

“ในขณะที่ผมยังมีชีวิตอยู่ในเวลานี้ ผมอยากใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ ที่มีอยู่ในตัวทั้งหมดให้เป็นประโยชน์กับการทำงานช่างให้มากที่สุด และแค่อยากทำให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ ทำตัวอย่างไว้ให้เป็นต้นแบบเพื่อให้ลูกหลานได้เห็นและศึกษา แม้แต่คนที่ทำไม่เป็นก็ให้เกิดความรู้สักอย่างจะหัดทำ ซึ่งงานทุกชิ้นที่ทำคือผลงานที่ฝากให้กับแผ่นดินสมบัติซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยรวมถึงภูมิปัญญานี้จะไม่มีวันสูญหาย ปัจจุบันมีคนหันมาสนใจทำกันเยอะ งานที่ยากเช่นนี้ต้องใช้กำลังใจอย่างมาก ต้องทำด้วยใจจึงจะออกมาดี”

สำเร็จ แดงแนวน้อย